

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

**nr. 9787 van 24 juli 2013
in de zaak A. 209.283/XIV-34.944**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dominique Andrien
 kantoor houdend te 4000 Luik
 Mont Saint Martin 22
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 juni 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 103.670 van 28 mei 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 2 juli 2013 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 3.1.1 van
het bestreden arrest stelt, is het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de
staatlozen geen rechtsprekend orgaan en gelden de rechten van verdediging en het recht op
tegenspraak in administratieve procedures enkel in tuchtzaken. Artikel 17, §2, van het
koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het

commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen belet de commissaris-generaal niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd. Bovendien kan nog worden opgemerkt dat de verzoekster door middel van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kennis heeft genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheden en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de mogelijkheid heeft gehad om er op te reageren, hetgeen zij heeft nagelaten, zodat het uiteindelijke doel van artikel 17, §2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt en de verzoekster niet langer belang heeft bij het aanvoeren van een schending van die bepaling. Het eerste onderdeel van het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Daargelaten de vraag of de verzoekster zich dienstig kan beroepen op artikel 41 van het handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet worden vastgesteld dat de verzoekster niet betwist dat zij wel degelijk werd gehoord maar enkel aanvoert dat zij niet zou zijn geconfronteerd met de tegenstrijdigheden in haar verklaringen. De verzoekster maakt dan ook geen schending van die bepaling aannemelijk. Het tweede onderdeel van het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vierentwintig juli tweeduizend dertien, door:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen